ex qu illius dicto in lecto et dolo in dolito id curia de 12
Celse Xa probabilissimam ... in ea in Lectas nihil a-
liud e q ex ... dictum in lecto et ... in dolio: Ergo
solo ... nihil aliud erit quam entas generis in lecto
et privatio in dolio. Unde sicut ... e ... in ... et ...
... illius ... e item ... in ... et ... ex
... ... ita ... erit ... ...
... et ... ex ... generatione ... ...

§ 4

Variis ... Sententia.

65

Objicies 1° illud e primum ... generatio ...
... privatium; ... generatio ... e ...
a privatione: Ergo hoc n e primum ... Prob. Min.
ga si generatio ... e ... a privatione ... erit ...
in instanti in q ... privatio ... nunc incipit ... generatio q.
mutatio e; ... hoc e falsum. Ergo etc. R. ... generatio ...
... e ... adaequate a privatione ... neg Min. De-
inde distinguo Majorem probationis ... erit
dicere in instanti in q ... privatio ... incipit ...
... generatio ... ... neg Min.

66 ... neq e ... privatio neq e
... generatio ... generatio ... dicta
in lecto et privatio ... in instanti ante dicta in dolio:
... Ergo datur privatio in instanti ... n e ... dicere ...
... generatio q mutatio e ... ... q ... in
... instanti n ... generatio ... e ... privatio
... ... nunc incipit mutatio ... ...
... ... datur ... ... nempe privatio.

67 Dcs: impossibile ē qd mutãõ incipiat in-
esse in hoc insti qn subtum incipiat in-
esse moveri. Ro falsum ē qd subtum in insti ante generaõem
incipiat inesse moveri: ẽrg etc. Pr dy māy: qn subtu
etta id ē qn hãt aliqd qd generaõe subsequenti 3 hu-
ãt mutatum 3dy qn subtum incipiat inesse moveri,
id ē qn subtum incipiat denominari mutatum
neg. māy.

68 Und quando subtum ẽẽt in insti ante priva-
em hẽt p̄im constitutivam mutõis, p̃ tn di-
cit mutatum qd adhuc n datr ãõ genericã ã qã et
privaõe ante resultat denominaõ mutati. Sic quando
hõmo incipit advertere n denominatr operans libere
ro quod datr ãõ ubri, quoties advertentiam et
tn opporiãõ liberã integrata estatr ex ãõ ubris, et
advertentia.

69 Inst: quando datr privaõ n datr ãõ gene-
rica et quando datr ãõ genericã jam
ñ datr privaõ: ẽrg subtum n pt in aliq insti deno-
minari mutatũ n in 1o ut liquet, n in 2o qa
jam n extit pars mutõis: ẽrg etta. Rnd̃eo tam qd lt
privaõ n extat in insti in q datr ãõ genericã hẽ pt
subtum ab utraq denominari mutum.

70 Pt esse in futuritione et preteritione: nam
res preterita t futura nunqm extat in insti
in q datr ejus negaõ et hñ ex utraq sil resultat
denominaõ futuritionis, d preteritionis: ẽrg sitr quamvis priv-
aõ ñ extat in insti in q datr ãõ genericã ab utraq si-
mul resultabit denominaõ mutati. Und sicut res ē
pars in esse futuritionis, et preteritionis qrã ipla neq extit.

existente illius negoe ita et privaõ fra erit pars mutis, 13
quando ipsa n̄ extit existente aõe generiuã. et sicut n̄ dabr̄ dnominaõ futuritionis aut pteritionis nisi qndo res n̄ extit ita et n̄ dabitr̄ dnominaõ mutati nisi qndo privaõ n̄ extit.

71 Obic: 2º. privaõ intrim ẽ priuum generetis in qntum ẽ trius ã q ipsius generatis. Sed impossibile ẽ qd generaõ q mutaõ ẽ incipiat dum extit trius ã q. ẽ prob. qa mutari ẽ cedere, seu transire ã trõ ã q adtrim ad quem: Ẽg impossibile ẽ qd dum extit privaõ incipiat generaõ, ac p cõns impossibile ẽ qd privaõ sit priuum inclue alicuius generationis q mutatis te. ẽ dis maj: privaõ intrim est ita ut generaõ q mutaõ ẽ incldat ipsum trim ã q in sdlis sdo. ita ut illum n̄ includat neg maj.

72 Ad min. res illam distinguendo: impossibile ẽ etia q ad dnominis cum sdo: ac neg min. qua inde et disquis ad subsum ptam pbem: mutari ẽ cedere seu transire ã trõ ã q ad trim ad qm includendo ipsum trim ã q sdo illum excludendo neg quia sic trõ ã q n̄ intelligitr mutaõ ut 1º pbatum ẽ.

73 Dex: priuum ppale alicujus privati tut aũ dponit, et privat in aũ 2º l si aũ n̄ dponit habet aũ capacitem ad dponenduum. Sed privaõ n̄ dponit aũ, neg aũ pt dponere generatiõem q mutaõe Ẽg nullo trõ ẽ alicus priuum includit. Prob. min q ad 1am pem, qd pt dmanere intma privaõ fra et n̄ fieri mutatis adtram genitam p generaõem: Ẽg privaõ n̄ dponit aũ generatiõem q mutaõ ẽ. Prob q ad 2am pem, qa mutaõ ẽ transitus ã privaõe fra tamqm ã trõ

à q. ad ei dari formam tamquam ad terminum ad quem, sed in nul-
lo instanti in quo sit terminus à quo pot. dari transitus seu recessio
ab illo: ergo nec pot. dari mutatio. alioquin verò nec privatio pot.
in aliquo instanti constituere in esse mutationem.

Ad tandem minorem ad primam probationem dico illam
74 ante tandem verum quod non sequitur: nam etiam pot.
dari 1um mutuum esse motus realis quo fiat transitum ad
2um mutuum esse [illegible] motus realis [illegible] utrumque mu-
tuum esse [illegible] motum realem, item potuit darine-
gatio antecedens quin antecedens non esset [illegible] si Deus illum non deler-
neret et in illius [illegible] extra negatio et ipso an-
tecedens: ergo licet [illegible] pot. dari seu permanere privatio [illegible] in [illegible]
quin fiat transitus ad formam genitam ad quam privatio poterit
[illegible] componere [illegible] mutationem.

Ad 2am pro probatione dico ut [illegible] mutatio [illegible] mu-
75 tatio est transitus à privatione [illegible] tamquam à termino
[illegible] in [illegible] ipsum terminum à quo [illegible] illud excludendo
neque [illegible]. Deinde [illegible] et minimum in nullo instanti [illegible]
terminus à quo pot. dari transitus sine [illegible] et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] neque minimum [illegible] transitus [illegible] dicit [illegible]
[illegible] dari in instanti in quo introducitur forma in [illegible]
[illegible] ut dicit [illegible] dari in instanti ante et [illegible] sim-
ul [illegible] denominatio [illegible] ex [illegible] mutatio sit a-
liquid successivum.

76 Dices: si [illegible] sit in puncto A huius domus
et velit transire ad punctum D. dum
è in puncto A non [illegible] illius transitus seu motus ad
punctum D [illegible] transitus ad punctum D
è deserere punctum A et ab illo recedere: ergo illa
[illegible] in puncto A neque componere in esse

transitum seu motum ad punctum D. ac proinde neque privatio 74
poterit componere in sicca mutationem quod ab illa fiat transitus ad ex-
tensionem formae.

77 Atque eius dum est in puncto A. non attingit illi-
us motus seu transitus ad punctum B. quia ad
denominationem motus seu mutationis requiritur attingit illius transitus
seu motus quia ad obliquum ex quo debet sumi lattitudo denomi-
nationis motus negativa. Dicitur ad instantiam probationem: sed in
Sexta transitus ad punctum D. est deserere punctum A. et
ab illo recedere includendo in obliquo in puncto A. negationem for-
mae in puncto D. Ideo illam negationem excludendo que quamvis mo-
tus localis efficit includit potiam in recto et negatio quies
et potius quam sic debeat in aliquo ex ergo motus sive latenti-
us. Unde concedimus Berentem in motu localitatis et in mutatione
Subita quia non minus est mutatio subitanea et transitus et ideo
ad esse formae in subito quam motus localis transitur a loco in
alium locum.

78 Quid si inferas non dari motum instantaneum
seu mutationem in instanti. Assumendo illum motum
in instantaneus sic dictus quod dicimus ad ubilium et modus ped-
am quod sic ubilitas acquiratur et acquiri posset in instanti in tali spe-
tio. Sicut dicitur ex potestate motus illuminationis quae ex eo quod lucem produ-
cant in instanti dicuntur instantaneus quod lumen ad lucem sit productio
quod si motus calefactivus non est instantaneus ideo est quia forma non producitur
alter ordinarie in instanti si eius motus sumatur et scilestiavus non
potest includere negationem formae in recto et potiam in alio sed
mutatio subitanea non potest includere asserit generationem et privationem
in instanti ascite.

79 Instat: privatio opposita generationi neque in illa solebit
componi posito quod non potest componere debet privatio mutationis

Respondeo dari qd ex utrumque instans temporis non compatitur sed a alio instanti et tunc existunt in medio instanti et ponitur tempus successivum et inde negas [illegible] instanti et ipsa ter in instanti sequenti opponuntur nec simul possunt existere et tunc opponuntur futurum [illegible]: ergo [illegible] in principio et hac generica.

§ 5

Solvitur aliis argumentis.

80

Obijcies 3o: Si privatio ingreditur etiam mutationis sequitur quod [illegible] non sed tunc incepturus [illegible]. Prob. sequela quia tunc mutatio incipiendo existere unde verum erit dicere nunc est mutatio postea erit sed illud nunc verificatur in instanti privationis. ergo si privatio est in secunda mutatio nunquam mutatio potest incipere existere et consequenter in instanti in quo existit privatio verum est dicere mutatio non mutatur sed si privatio est pars in secunda mutationis verum est dicere in instanti sui existentia mutatio mutatur: ergo dantur et dari possunt duae propositiones contradictoriae simul verae quia alter sunt [illegible] mutatur et mutatio non mutatur.

81 Respondeo sequellam ad illius probationem distinguo minorem illud nunc verificatur [illegible] in instanti privationis mutationis inadaequate seu a[illegible] generica [illegible] mutationis adaequate est in [illegible] et obliquum nego minorem quia tunc verificatur [illegible] instanti ante [illegible] in quo verum erit dicere nunc non est mutatio postea erit sed sensu obliquum.

Itaque mutatio potest sumi adaequate vel inadaequate si sumatur inadaequate pro a[illegible] generica est [illegible] in [illegible] in secunda [illegible] instans in quo datur [illegible] generica et [illegible]

inceptionis existes instans in q datr primus qa s es initi 15
uum e dicere — nunc e aio genita nunc antea n erat — Si uis
Sumatr adeqte hic q tm inceptionis existes n instans in q datr p
riuao sui nunc generanda de instans aiy in q uum e dicere
— nunc n e mutao nunc postea erit Sat q ad oblicum — de
fraeim ct agi Mia: in initi ong extil priuao uum e dicere
81 — Mia n Mutatr — q ad determinsem dlo, qa n resultat
denominao Miti miri post ade genita et Superiite prius
imcom tangim partem ipsius mutsy; uum e dicere Mia
n Mutatr — q ad oblicum, id e n hic aliqd qd q sequti ge
nere Mtuat mutoem neg aias et eod Mia dirguenda e
Min: unde n Sequr darr 2 q porver Sit uia p doctrias ut put.

82 Init: qod Mia Sumatr Mutao Sr debet p legi ter
minii p hac Sit illius esia; q id ualet dicere
Mia Mutatr — ac dicere — datr termini in Mia — de ista q re
dig oppite p doctrie illi alteri — n datr transiiis in Mia — ffalla
ct agi aiis: q q Mia Sumatr Mutao Sr debet p legi transiiis,
A Sumatr Mutao adeqte Sm lectum et oblicum dlo Si Su
matr Mutao inadeqte Sm Sdt oblicum Sr dbet p legi tra
nsiiis iter Subdirguo q ad denominsem Miti neg id d
dictam e q ad peim esiatem, ex q, et generie Subsequti re
Sultat Mutao dlo

83 Ad lcam ct ex 2 dictis: id ualet dicere — Mia
Mutatr — ac dicere — datr transitus in Mia — Si Mu
tao Sumatr adeqta Sm lectum et oblicum dlo: Si Sumatr
inadeqte ex Sdo oblig iter Subdirguo Mutanj ad oblicum id
e datr priuao ex q p Sequti generie p capitr adeqtiy tra
nsiuy dlo: ali neg lcam. Und pjet Solus ad Subtum stam
Min, illa eni ex posis — datr transiiis in Mia — Sdt oppone
rete p doctrie illi alteri — n datr transiiis in Mia, qnds 3

ambo verificarentur & mutue adequate sumpta, quin aliq(uid)
mundi daretur et non daretur in materia, cum non ita verificentur, nul-
la materia sit 2a dicta.

Obiic(ies) 4o Si privatio esset primum instans mutationis il-
84 lam componeret in mundi, sic quod est ipsa privatio detra-
ta & adductionem formae immediate futuram in secundo mundi sit sum-
ma mutuum ac motus successivi componitur illam motam in mundi,
in quo est & aliquam immediate futurum alterius mundi esse in secun-
do mundi. Sed hoc non est dicendum: ergo neque quod privatio sit primum instans
mutationis. Respondeo: aequivoce si privatio esset primum instans mutationis illam
componeret etiam inadaequate sumptam: adaequate neque materiam, et ad dictam secun-
dum est ad paritatem motus successivi et dico quod ex aliis compositio
in designatis aliquibus et hae sint successivae, ideo qualibet quando ex-
titit et componit adaequate vel inadaequate: non tamen dabitur denominatio
mundi, nisi quando extiterit actio generativa in secundo mundi ut supra dixi:
sic non datur denominatio motus successivi nisi quando extite-
rit non mutuum esse sufficiens sum.

Obiic(ies) 5 quoniam actus volitionis non potest concipi sine conscia
85 cognitione, tamen cognitio non est de essentia actus volitionis: ergo quoniam
non potest concipi mutatio sine conscia privatione, haec non erit de essentia mu-
tationis. Respondeo: supponi falsum in antecedente nimirum non posse concipi actum volitionis
sine conscia cognitione: nam de ratione actus volitionis solum est tendere in
obiectum non autem illud cognoscere, unde sic intelligitur tendentia ad obiectum
sine conscia cognitione. Haec enim solum requiritur tanquam conditio necessaria ap-
ponendum obiectum, ex quo utique sit potentia conscia sola et non
potest ferri in incognitum. Ex quo recte infertur requiri cognitionem
antea ad apponendum obiectum et ipsam cognitionem non esse de
essentia actus volitionis. Nam si per impossibile daretur actus volitionis
sine conscia cognitione adhuc intelligeretur tota illius essen-
tia. Sic si per impossibile existeret anima beata sine actu adhuc

illigeretr tã essia aiæ et ideo aio illius qualita Sot ē - 16
lotis: Si aio daretr aio generica fr̃a Sn̄ priuiẽ sedente
in Ma n̄ illigeretr mutaõ: ē ḡ priuaõ ḡ essia mutaõs.

86 Obiic 6° Lt unio n̄ poit illigi sn̄ exiny aio
Sn̄ tr̃a et p̃io logico Sn̄ dotis. In neq exiu
sit de essia unioy neq trãs ē prium ō essia aiy neq ō
ḡ essia logicoy: ḡ lr mutaõ n̄ poit illigi sn̄ priuiẽ hoc n̄
erit de essia mutaõs. Cq nãio loiam: ḡ ē q̃a ḡ loē unio-
ny sot ē q̃o sit uinculum exiñz hoc aut bē illigitr ḡ
eo q̃o unio n̄ sinctat extrema sed eo illa dat lum esali:
Simĩ ḡ loē aios sot ē q̃o sit esatir uca ā la ad trum,
et ḡ loē logicoy q̃o sit desaõs doti q̃o trum illigitr ō doty
lib esatibus ad lam trum et dotrum: at eio ḡ n̄ apparet
alliad q̃o designatr mutaõ ab aie generica ni q̃ in clause
priuesy illam dbet includere: Sut ex eo q̃o n̄ appareat a-
liud nq q̃o lez potentia designatr a lē potenti nisi q̃ inclu-
sum negoõs ō potenti illam includit tanqm prim esali.

87 Confereõ: ḡ et mutaõ dorguitr ab aie ge-
nerica in eo q̃o mutaõ respiciat esatr priu-
sem. Cq nãio clusem. n̄ ein hemiy sentium ad psnendũ
ttem lum esalem n̄ peturbe, nãm ead aio q̄ ē mutaõ pu-
ponds priuesim potuit ēe generica si priuesim n̄ pu peret.
Sut ead aio q̄ induxit in aq calorem pu pendo frigus, po-
tit ēe qualitas ejusdem caloris si frigus in aq n̄ pu peret:
id uidr in aii celsis q̄ ḡ nario it trãsire in liberum,
et ḡ libero in narium pu poro, t n̄ psapere adueitra:
ḡ dicitr ḡ aie generica.

88 Arg 7° ut aio generica sit mutaõ satis ē q̃o
de ipsam consistet priuesim allatr tanqm
trum ex cuim: ḡ n̄ sinctit esatr priuesim lt, nãio aiy

qa n intelligit ... omnia ... sit indivisa ... sit actatis il-
lud eni qd ē indivisum a pte ē essatis, et n actate —

§ 6

Ngenerās q mutaēo ē in fieri includat essatr māmē fm

89 Non concedit quies d mutae forli in fieri q ut id ē actio fi-
a mutans formtr māin in l° instti in quo producitr. hec
eni mutaēo formatr in fieri includit māin et fm ... utraq
n pōt intelligi in suo conceptu form. ... hujus ē qa mutaēo
in fieri ut hac acceptione nihil aliud ē quam ... d fm
in l° instti in q una mutatr ... aliam: ergo utramq includit
essatr.

92 Sed id concedit quies et mutae in fieri causali,
q ut id ē actio industris fm antea essentia pri-
vata et inhaesio subiecti includeret essatr māin d fm. Prob-
de ... qa hec ē subiectum mutatis in fieri: q n ē d essentia ipsi-
us mutatis. Subiectum eni ē extra essentiam ei qm recipit: ut pz
in ... subiectum n ē d essentia ipsius ... Pr-
o ... qa mutaēo in fieri ē prior fm ... ergo hec n est
d illius essentia ... antea ad fm in illo priori intelligatur ... tam
sua essentia. Ergo mutaēo neq constituit q māin, neq q fm tanqm
q pōt essatr includat.

9[illegible] Per l°. mutatio in fieri potest prius dicit ...
essentiam ad māin, d fm: q includit essatr
māin d fm. q ... ad ... essatem
ad ... d ... n includit ... Unde sed sequitur ex ...
qd mutaēo in fieri includat essatr ... ad māin et fm ...
... includit essatr ... ad ...

tmutaēm in fieri

Inst. prõn. Sla aĩe ꝓduiã ñ attingit ꝗdit.

92 mutãõ, generãõ, eductio aut creãõ. ꝗ ut ꝯ-
cipiatr tanqm mutãõ debet includere priusem ꝺ ut ꝯcipiatr
tanqm eductio debet includere mãm ꝺ fõm ut põr intel-
ctr. Ꝓb. nando lrãm ꝗ ad ꝯriꝑtem qã ut sit eductio, satis
ē qd dat lum ꝯſtatem ad mãm et fõm. Vnd lt mutãõ ꝯci-
piatr ꝓ priusem tanqm ꝓ pum ꝯſtatem ñ ideo sequr qd
eductio ꝯtriatr ꝓ subtum, et fõm tanqm ꝓ põꝫ ꝯſtates.
ꝺ rãõ ē qa mutãõ ē transitus ā ñ ēe fõã ad ēe fõã: ꝗ deb-
et includere tam ñ ēe fõã qm ēē fõã ut põs ꝯſtates ꝓut s. dixy:
at uõ eductio ē ꝓductio fõã ex subto. ꝓducit aut sugt su-
btum ꝺ antit fõm: ꝗ utrumqꝫ ꝯſtatr ñ includit.

Dĩr 2º. satis ē qd mã ꝺ fõã dicant habitu-
93 dinem ita se, ut dicantr ꝯstituere ꝯpositum
in fieri tanqm pões intrea: ꝗ illud ita ꝯponunt. Ꝓb. nãn-
do aiã qa ꝯpositum infieri sumitr ꝓ aõe eductiva fõã ex mã
ad qm aiam ñ dicit habitudinem mã ꝺ fõã tanqm põr
intrea sed ad ꝯpositum in facto ēe. Repliã. fieri ꝯpositi ē ꝯ-
positum infieri. sed ꝯpositum dit põs ꝯſtatr ꝯponentes: ꝗ ita
erunt mã, ꝺ fõã. Ꝓb. dĩg. Maj. fieri ꝯpositi, ē ꝯpositum infieri
idē ē aõ gẽrãiva lei ꝯpositi dõ: ē aliqd ꝯstans mã ꝺ fõã
neg. Maj. Sic ꝓductio aiã ratis dicitr aiã ratis infieri,
ñ ex eo qd includat aiam, sed ex eo qd sit fieri ipsiꝫ aiã.

Dĩr 3º. si Dĩ ꝓduceret aiam ratem et
94 illam uniret ꝓ unionem creatam mãã ꝓexisty
sub fõã daretr uĩa mutãõ. et tñ hac ñ diceretur ad-
mãm, ut ad subtum: ꝗ mutãõ ñ dit lum ad mãm. Ꝓb.
dĩg. Maj. daretr uĩa mutãõ partialis ꝯcedo, daretr uĩa mutãõ cau-
salis ꝺ ꝗ ē quãõ neg. Maj. qa in eo euentu, ñ daretr
aõ gẽrãiva fõã, t unioꝫ ex mã anter priuata nulla fõã ...

rete mutaõ calis, q̃nuis daret mutaõ fralis q̃nuis
m̃ia anten priuata inciperet abs se hère ꝑ fr̃am ta-
lem sibi unitam.

Dex 4ª. ꝯpositum in fieri id ē atq subtum
95 mutatum. sd subtum mutum ē ꝯflatũ
ex eductiõe et m̃ia: ẽg ꝯpositum in fieri includit mām
et nando m̃iã, qa ꝯpositum in fieri ē abstrãm d subtum
mutum ē ꝯcretum ꝯcretum ũo ꝯstat dirigitẽ ab abstro
ut ex q̃d illud includat subtum ē fram abstram ũo sola
fram. Vnd ꝯpositum in fieri dit solũ calitem m̃ia q̃m
ipsa mutata et subtum mutum dit eam calitem d
m̃iam. sicut albo dit solam albem, et album subtum
et albem.

Dex 5ª: ꝯpositum in fieri ē ꝯpositum possibile
96 sd ꝯpositum possibile ꝯstuitr ex m̃ia d fra possibili
sicut ꝯpositum actle ꝯstuitr ex m̃ia d fra actli: ẽg etc. et nando
m̃iã, qa ꝯpositum in fieri exᵉ lem aliqtiõm ē generaõ ipsi-
us ꝯpositi q generaõ n ꝯstuitr ex aliq̃ m̃ia d fra. Ned ex
eo q in eo uniri in q dat mutaõ dict ed m̃ia et fra sequitr
ipso mutaõ ex illis ꝯgenatr, ut pt ex rio finito.

Sic ingreditr, q nam sint pria generis, ut ꝯ-
97 uertis ē. Plis generiõem q̃nuis ꝯuertis ē
legrere oia pria q legruntr ad generiõem q̃nuis mutaõ
ē qd pt ex dictis, et ulterius legrere tram ag positiuum,
seu fram in m̃ia exiõtem ita ut illis fra sit ꝯ ꝯtu ipsi-
P. Compt. us ꝯuertisnis. Ita tet P. Compt. d. 2. Sect. 3 nro 7. Pro-
bt. qa ꝯuertis definitr mutaõ uniq fra in aliam, ut
lig ligni in ignem, aqua in uinum: ẽg generaõ ignis,
et uini ut sic nãis legrit fram pcedentem, ꝯ sn illis n pot
illigi ut ꝯuertis. ꝯfratr ex generiõe ut mutaõ ē: hac

oñ ita legrit privuem frã ut sñ illa ñ poẽt illigi: q̃ gd² et generãs ut suertis ẽ ita legrat fraim ꝑcedentem, ut sñ ea illigi ñ poẽt.

Dubium 3

Ut sint pria coñs natis in facto ẽẽ?

98 Coñs nate in facto ẽẽ id ẽ, at q̃ ꝯpositum physicum vg equus les etta: et q̃rit quam sint illius pria intẽe ꝯponentia ꝗ ẽẽ solam mãm ꝯ fraim. Prob. qa illa st pria coñs natꝯ intsẽã infacto ẽẽ sñ qg ñ illigitr et eis positis ꝯpositum nate illigitr. sd posita mã et fra uniter illigitr ꝯpositum nate et sñ illis ñ illigitr: ꝗ sola mã ꝯ frã st illiusrpria intsẽa ꝯfrah ex ꝯposito accati vg albi cuius pria intsẽa st subtuim ꝯ frã nempe albo: ꝗ id dum ꝯ ꝯposito substantiali.

99 Arg 1º subsistia ẽ ꝯ intsẽa bẽe ꝯpositi nates in ꝯbro vg fris: ꝗ et ẽ illius prium. Rt 1º ꝑ Pbr. dig ans: subsistia ẽ ꝯ bẽe etta etta etta ꝑ ut ꝯpositum ẽ metum etc: q̃ ut ꝯpositum ẽ physicum ng ans: ꝗ atr ter qt hic agit ꝯ priis coñs natis, q̃ut hoc ẽ ꝯpositum phiũ, ñ eis q̃ut ẽ supositum metum. ñ eñ agnovit subsistiam, nec nobis patuit nisi ex mis incarnãis. P. Asr.

133 Rt 2º: ꝯcess ante nando bãm qa prium coñs natis infacto ẽẽ ẽ illud ex q̃ eta naris dltat ꝯpositum, ad sñ illo illigi nequat, et sic st bẽt sola mã ꝯ frã. q̃t eñ dari et illigi ꝯpositum infacto ẽẽ sñ subsistia si dd ꝯceruet nãm ꝯ nudata ori subsistia: ꝗ hac ñ ẽ prium coñs natꝯ.

134 Arg 2º ꝯpositum nate in facto ẽẽ ñ ꝗ dt

attingi sine unione: ergo unio est aliud primum. Respondeo negando antecedens:
non potest attingi sine unione tanquam medio componente ut quo compositum: tanquam
extremo componente ut quod nego antecedens. Unde non constituit aliud primum
distinctum, ad hoc enim necessarium esset, quod componeret ut quod compo-
situm: at vero unio componat ut medium seu tanquam causalitas pri-
morum non efficit distinctum primum hoc exemplum in causalitate ef-
ficientis, quae non efficit distinctum primum ab ipsa causa quae est cau-
salitas seu actio producendi effectum: ergo sicut unio, quae est causali-
tas primorum, seu medium quo prima componunt compositum non effici-
et distinctum primum.

132 Dices: sequitur ex hoc quod forma non sit primum corporis
naturalis in fieri. Probatur sequela quia forma in tantum
est primum corporis naturalis in fieri, in quantum est terminus generationis,
sed est terminus generationis ut quo compositum enim est terminus ut quod, et hoc
intendatur a generante: ergo forma non est primum generationis in fie-
ri. Respondeo negando sequelam ad illius probationem dico quod materia est
terminus generationis ut quo respective ad compositum, quod terminus ultimatus
compositionis respective ad istam generationem nego. Forma enim
non est terminus ut quo generationis sed illius causalitas: unio autem est
causalitas primorum sive actio mediante qua materia et forma constituunt
corpus naturale.

133 Arguitur 2° forma ideo est primum corporis naturalis in fa-
cto esse, quia habet generationem, sed et compositum
habet generationem: ergo compositum est aliud primum. Respondeo negando
maiorem; non enim dicimus formam esse primum corporis naturalis in facto
esse, quia est terminus generationis absolute cum illam non habeat nisi ut quo respe-
ctive ad compositum: sed ideo dicimus formam esse primum corporis naturalis
quia se communicando composito tanquam pars essentialis, sine qua non potest
attingi illi dat esse: compositum autem non est terminus generationis ut pars
quae se alteri communicando illi det aliquod esse sed dat primatum

d statutum, ut ꝑ maneat in lus ꝯ. 19

104 Arg 4: pria insēe ꝯponentia st illa pria
Sed ꝑ resolutio core nati n̄ manent. ꝯd
resoluto core nati st mixt ma. q̄ hae n̄ ē illiꝰ prius
ꝑ nantis ma; pria ēn insēe ꝯponentia st illa qq posito
sto ittigitur corꝯ nate qd iis Maneant t n̄ maneant n̄
spectat ad rōem pri cori natis. Unde ma rēs mixt qa
ē ꝯe substam ꝯmunium subiectum, n̄ iis qa ē tre pri-
uum.

Dubium 4

U pria Lvis natis sint ꝯria?

105 1a Concl: ma et fra n̄ st iu se ꝯria. ratio ē qa ma ꝯfra
ꝯstituunt insēe coris nate et sit ꝯpatiunt natr: q̄ n̄ st
iu se ꝯria. 2a Concl: priuao et n̄ ē ꝯria ma. ratio ē qa
sit inueniuntur: dum ēn ma n̄ hēt fram hēt illiꝰ pri-
uaem. 3a Concl fra ꝯ ejus priuao st ꝯria late mis
seu ꝑprius ꝯ ctria. ratio ē qa negaio ꝯfri nata n̄ ꝯpatiu-
ntur sub. q̄ st late mis ꝯria seu ꝯctria.

106 Conq su accipiendus ē Aristoteles q̄ 1o physicorum
ait pria entis mobilis ē ꝯria. ittigitur ēn
ꝯ ꝯrietate late mis seu ꝯ oppositione ꝯ ctria: item n̄ illi-
git ꝯ ꝯrietate iu oia pria ꝯd ꝯst iu priuaem ꝯ fram, xa
sta potiae Loqitur. ratio uu cur ꝑim dixerit cur pria ē ꝯria
hae ē qd ut aliqd ens mobile fiat ꝑ mutaem oppertet
qd antea n̄ sit tale ens ut ꝯ d beat transire ad ē qd hē-
bat ad ē qd actu hēt: item ꝯbet secludere ma ꝯ pri-
uaem fra, ne ꝑ ductio entis mobilis sit sit generatio ex n̄

mutari: ergo ad mutationem circa eundem gradum ratione materia comparatione sunt na-
ries debent pria nimirum privatio et forma esse in se pria.

147 Dices 1°. contraria sunt illa quae sub eodem genere maxime ma-
xime distant. Sed forma, et ejus privatio ita se ha-
bent, ut una sit ens positivum et alterum negativum quae in nul-
lo genere positivo conveniunt: ergo non sunt contraria. Respondeo distinguo majorem: contraria
rigorosa sunt ea quae sub eodem genere maxime majore distant, desu-
nia lato modo seu minus rigorosa nego majorem: contrarietas est rig-
orosa dari in illis formis positivis quae ponuntur sub eodem
genere, ut in albedinem, et nigredinem quae ponuntur genere subla-
tae; contrarietas est minus rigorosa datur in forma, et ejus ne-
gatione: haec tamen contrarietas potius dicenda est oppositio, quia ut dicta
dixi, nec aliud exhibet probandum.

148 Dices 2°. contraria sunt dimitioris compatiuntur
in eodem subjecto quae mutuo se natura expellant,
Sed forma, et ejus privatio non possunt dari sunt in eodem subjecto neque di-
minutio: ergo non sunt contraria. Respondeo permittendo majorem de contrariis rigoro-
sis et illam negando de contrariis minus rigorosis, qualia sunt forma, et
ejus privatio. Permissi majorem de contrariis rigorosis quia sola est
via de aliquibus contrariis non iis de omnibus: nam amor et odi-
um de eodem obiecto scientia, et opinio ex vi formidolosa de
eodem obiecto sunt contraria et tamen neque diminutus possunt compati in
eodem subjecto.

149 Dices 3°. principia componunt substantiam entis mobi-
lis. Sed nulla contraria componunt aliquam sub-
stantiam, contrarietas in sola accidentia reperitur: ergo principia entis mo-
bilis non sunt contraria. Respondeo distinguo majorem: principia positiva, nimirum materia
et forma concedo; omnia principia nego majorem, privatio enim non componit substantiam
entis mobilis.

150 Dices 4°. contraria fiunt ex se ipsis, ex non mu-

ubi ex eo fit nullus et ex non albo fit album: ergo prima en-
tis mobilis non fiunt ex se ipsis: ergo non sunt contraria. Et dicimus
contraria fiunt ex se ipsis tanquam ex termino a quo tenduat: tanquam
ex quibus in tela componentibus nempe prima eius non fiunt ex se
ipsis neque ex aliis in eodem genere quod sunt prima quia ut supra expli-
cauimus: posunt bene fieri ex aliis in alio genere quod non est con-
trarium prima.

LLL

Dices 5°. Cœlum est corpus mobile et tamen non ha-
bet contraria quia sit incorruptibile: ergo prima entis
mobilis non sunt contraria. Respondendo nego et dato minori dicimus:
prima entis mobilis quod non fit per mutationem non sunt contraria quod prima
entis mobilis quod fit per mutationem negamus: et in hoc sillogi-
te (?) contra aristotelem quia aserit prima entis mobilis esse contraria solum
uoluit constare primis contrariis illa quae fiunt per mutationem. Quod uero cœl-
um non fuerit factum per mutationem ideo non constat primis contrariis.

Sectio 2a

De materia 1a

Subsectio 1a

De existentia et qualitate materiæ 1æ

Dubium 1um

Utrum detur materia 1a, et quid sit

Per materiam 1am intelligunt communiter philosophi substantiam quandam ex qua
fiunt omnia composita phisica substantialia. Et iis positis hæc substantia quandam
esse est prima pars compositi: et deinde Aff... communis philosophorum
apud S. Luc. in philosophia tractatu 1, n. 65. Probatur 1° quia quodlibet
agens naturale producit unam formam corruptam alia non creatur
de nouo aduenientem nec habentem annihilat easdem
neque ad creandum neque ad annihilandum datur in agentibus
uirtus naturalis: ergo debet admitti aliquid substantiam esse in

q̄ fiant mutuo substiales hoc aut erit mra.

2 Prob 2º: qa Mortuo Petro vg remanent quae accentia natur nimirum color, quantitas figura etc. Sed ea nequeunt extra substum, nec illud mutuant accentia eo nec possunt natr ee extra substum neque illud mutari: ergo neent in mia q̄ ē corp. tam Petri et tam cadaueris. Prob 3 qa in tridus sepulturae Xpti saluatoris assig humanitatis mansit in sepulcro, sed non mansit aia qua descendit ad inferos. Ergo mansit mra la. ex q̄ inferunt aliqui si aliquis sacerdos in illo tridus hostiam consecraret penendam ee sub spebus panis solam mrm lam seu corpus Xpti defuncti.

3 Dos 1º: bē pōt dari connaturalis generatio et coruptio sine mra lª: ergo hac nō ē necessaria. Prob aiy ex generatione uermium q̄ fieri pōt in hostia consecrata ibi eni nō datr alia mra nisi corp. Xpti Dom. ex q̄ uermes nō generantr: ergo etc. Neg. aiy ad illius pbam dico uermes in hostia nō generari sine mra et qnius hac nō sit mra Xpti Dom. ē alia a Deo subministrata vel a nouo creata vel ead mra panis reproducta q̄ dabatr ante consecrationem. Vbi ad tehanc vermium generatiom nō ee mutatiom rigorosam. Quae nō fragit tota generatio priuatiam in mra, si hac a Deo creatur vel reproducitr in eod instti.

4 Dos 2º in coruptione compositi naturalis tollemanent elementa in se permixta et unita: ergo nō ē necessariò admitendum aliqd substum lē qd sit mra lª. Neg. consequentiam: 1º qa bem neent oia elementa vel aliqd dt. sit tum: ergo in combustione ligni fra ignis infrarēt oia elementa hoc aut nullo modo dum